

Elsebeth Gerner Nielsen

Rektor på Designskolen Kolding. Født i 1960 på en gård i nærheden af Frederikshavn. Uddannet cand.rer.soc. fra Syddansk Universitet. Har arbejdet som projektleder for et kulturhus, undervist på Syddansk Universitet og været konsulent og forsker i Udviklingscenteret for folkeoplysning og voksenundervisning. I perioden 1994 til 2007 medlem af Folketinget for De Radikale, heraf knap fire år som kulturminister. Har sideløbende været medlem af/formand for en række kampagner og projekter - herunder den danske Brundtland-kampagne. Er i dag vicepræsident i Cumulus, bestyrelsesmedlem i Kruise A/S og Have Kommunikation og medlem af advisory-boardet for grundlovsfejringen i 2015.

MIT LIV skrives på skift af: Trine Gadeberg, performer, Anne Birgitte Reiter, sognepræst, Odense Domkirke, Elsebeth Gerner Nielsen, rektor, Designskolen Kolding, Josefine Ottesen, forfatter, og Pernille Tanggaard Andersen, lektor, Folkesundhedsvidenskab, Syddansk Universitet i Esbjerg.

Illustration: Gert Ejton

Livs-både

Her i weekenden har over 100 mennesker fra 17 forskellige lande været samlet i Mygdal ved Hjørring for at støbe den sidste af tre sejlene skulpturer: Life-boats.

"Mit skib er ladet med længsel", "Mit skib er ladet med liv" og "Mit skib er ladet med minder" bliver en sejlede fortælling om kvindelivets forskellige faser: den unge pige, den gravide kvinde og den ældre kvinde.

Bag projektet står billedkunstneren Marit Benthe Norheim, hvis kunstneriske virke altid har taget sit udgangspunkt i det kvindelige, blandt andet i det faktum, at vi alle har ligget i en kvindes liv som begyndelse på vort eget liv. Vi har fælles ophav, selv om:

*"Noen barn er finske, noen fra Sudan
Noen barn er norske og noen fra Japan
Ja der finnes barn i hvert land og rike
Meget er forskjellig, men inni er de like,"*

En børnesang, som Norheims norske mor ofte sang for sine børn, og som præcist indkredser det menneskesyn, som Life-boats bliver sejlede ambassader for, når de næste år påbegynder sejladsen rundt i Danmark og senere ned gennem de europæiske floder og kanaler.

Målet er at samle mennesker på tværs af religion, kultur og køn, høj som lav, til en drøftelse af, hvordan vi kan leve med hinanden i det 21. århundrede på trods - eller måske i kraft - af vores forskellighed. Som afsæt for

” Målet er at samle mennesker på tværs af religion, kultur og køn, høj som lav, til en drøftelse af, hvordan vi kan leve med hinanden i det 21. århundrede på trods - eller måske i kraft - af vores forskellighed.

den samtale rummer de tre skibe en række fortællinger.

På dækket af "Mit Skib er ladet med Minder" står 19 galionsfigurer, som hver især er et portræt af nulevende kvinder, der har det til fælles, at de er over 70 år og har levet i forskellige kulturer. Deres historier er alle ladet med tankegods, som vor egen generation burde blive klogere af. Som for eksempel Arlett, der overlevede Auschwitz, men brændemærket - i bogstavelig forstand - for altid.

Processen med at skabe de tre skulpturer har i sig selv været en realisering af menneskesyn og værdier bag Life-boats.

I skrivende stund sidder jeg i et værksted, hvor mennesker fra hele verden er samlet. Nogle forbereder aftenens måltid (vildtgryde og helstegt gris) for frivillige og mange gæster. Kokken forventer op til 150 spisende. Andre planlægger bådenes rejse, og i baggrunden øver et orkester sig på dagens underholdning. Nogle laver slet ikke noget, men nyder at se på. I et andet værksted knokler en hær af folk med at massere beton ind i det hønsetrådsnet, som udgør blodårer og skelet i "Mit skib er ladet med liv". Omkring ni ton beton er i løbet af weekenden blevet til hud, spændt ud over en aldrende kvindekrop.

Rundt om i verden følges projektet af forskere, journalister og andre, som har lyst til at være en del af det fællesskab og den vision, som Life-boats skaber rammen for. Og som synes mere nødvendig end nogensinde set i lyset af de mange stakkels mennesker, som i disse timer og uger er på flugt, og som helt konkret har brug for en Life-boat.

Vi er alle født af en kvinde. Vi har alle ligget i en livmoder. Gid det kunne mane til hukommelse og eftertanke, så det fælles-menneskelige kom til betyde mere end det, der skiller. Vand og mennesker. Det er formålet med Life-boats. Hvem vil sejle med?

Se mere: www.life-boats.dk.